



Младенко Саџак,
уредник издавачке дјелатности
"Књижевних сусрета на Козари"

**КРОЗ ТРИ ЕДИЦИЈЕ,
ПИШЕМО
ИСТОРИЈУ КУЛТУРЕ
ПРИЈЕДОРА
И КОЗАРЕ**

**НАРЕДНЕ ГОДИНЕ
БЕСПЛАТНИ
УЏБЕНИЦИ ЗА СВЕ
ОСНОВЦЕ И
РЕКОРДНА УЛАГАЊА
У СПОРТ**



**КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК**

ПРИЈЕДОР, 10. НОВЕМБАР 2023.
ГОДИНА XLVIII
БРОЈ 2512
ЦИЈЕНА 1,5 КМ
redakcija@kozarski.com



**СЈЕЋАЊЕ
НА
АНДРЕЈА
ЛУКАЧА**

Приједорчанка
Ивана Миљешић
не дозвољава
да болест
управља
њоме

**СНАГУ
ПРОНАЛАЗИМ
У СЕБИ И
СВОЈОЈ
ПОРОДИЦИ**



Контакт телефон: 052/490-126
E-mail: laboratorija@spamljecanica.com

FK RADNIK-URUJE /PRIJEDOR/

TROFEJ URIJE PRIJEDOR 2023

5. MEĐUNARODNI DJEČJI FUDBALSKI FESTIVAL
10-12. NOVEMBAR

2013.

1. FK CRVENA ZVEZDA BEOGRAD (SRBIJA)
2. SF VOJVODINA STARI BANOVICI (SRBIJA)
3. NK KRKA NOVO MESTO (SLOVENIJA)
4. NK IZOLA IZOLA (SLOVENIJA)
5. NOGOMETNA AKADEMIJA BILI AS SPLIT (HRVATSKA)
6. NK MOSLAVINA KUTINA (HRVATSKA)
7. FK RUDAR-PRIJEDOR PRIJEDOR (RS-BIH)
8. FK RADNIK-URUJE PRIJEDOR (RS-BIH)

2015.

1. FK CRVENA ZVEZDA BEOGRAD (SRBIJA)
2. SF VOJVODINA STARI BANOVICI (SRBIJA)
3. NK KRKA NOVO MESTO (SLOVENIJA)
4. OFK BIHAĆ BIHAĆ (FBiH-BIH)
5. GŠNK MLADOST PETRINJA (HRVATSKA)
6. NK MOSLAVINA KUTINA (HRVATSKA)
7. FK RUDAR-PRIJEDOR PRIJEDOR (RS-BIH)
8. FK BORAC BANJA LUKA (RS-BIH)

POKROVITELJ: GRAD PRIJEDOR

TEHNIČKI POKROVITELJ: KOZARSKI

SZR MINAKA EUROPLAST MLJEČANICA ŠUKO

RODOLINER HEMIJSKA ČISTIONA AD KINIS POKOLJENIĆ MARKET



**У ТОКУ
ВАКЦИНАЦИЈА
ПРОТИВ ГРИПА**



тске клубове од 100.000 КМ, а да се у разговорима са челницима спортских клубова одустало од идеје да град набави опрему свим клубовима, за шта је у буџету за ову годину било предвиђено 200.000 КМ.

“Представници спортских клубова били су јединствени у томе да им не треба опрема и да је углавном добију од спонзора, донатора и савеза”, рекао је Јавор.

Он је додао да се у трагању за концептом који би био прихватљив свима дошло до тога да се подрже школе спорта и подмладак у спортским колективима.

Према његовим ријечима, у новој ставци једнократне помоћи спортским клубовима од 100.000 КМ фокус ће бити на дјец и омладини у спорту, а новац ће се расподијелити транспарентно путем јавног позива.

“Жеља нам је да школе спорта подигнемо на виши ниво и да подржимо колективе који су посвећени подмлатку, а поносни смо на чињеницу да имамо више од 50 спортских клубова”, поручио је Јавор.

Први ребаланс буџета града за 2023. годину усвојен је прошле седмице, а међу одборничким питањима једно се односило на промјене унутар ставки за спорт.

Укупна средства за спорт и активности у физичкој култури ребалансом су са 4.023.000 КМ увећана на 4.255.000 или за 5,77 одсто.

БЕСПЛАТНИ УЏБЕНИЦИ ЗА СВЕ ОСНОВЦЕ И РЕКОРДНА УЛАГАЊА У СПОРТ

Текст: КВ/СРНА

Град Приједор планира да 2024. година буде година у којој ће, поред раније најављених рекордних улагања у спорт, значајна средства издвојити и за образовање и културу, наведено је у саопштењу градоначелника Приједора Слободана Јавора.

“Тако су у планирању средстава за образовање урађене све припремне радње и истраживања која се односе на ученике од петог до деветог разреда основне школе и број потребних уџбеника за наредну школску годину, те очекујемо да ће ставка у буџету за 2024. годину, која се односи на образовање, бити увећана за 610.000 КМ. То значи да би сви основци у Приједору у наредној школској години имали бесплатне уџбенике. Подсјећамо да Министарство просвјете и културе Републике Српске финансира набавку уџбеника за ученике од првог до четвртог разреда”, саопштио је Јавор.

Он наводи да се Град Приједор поноси престижним културним манифестацијама и установама културе, гдје се ти догађаји организују.

“У наредној години предвиђено је повећање улагања и у овој области. Посебно истичемо издавачку дјелатност ‘Књижевних сусрета’ којом се може похвалити мало која локална заједница, а која већ броји 14 престижних издања еминентних имена српске књижевности.

То је јасан резултат квалитетног рада на промоцији једне од најдуговјечнијих манифестација на овим просторима ‘Књижевних сусрета на Козари’, гдје је за 2024. годину планирано издавање Монографије о академику Сретну Стојановићу, једном од

највећих умјетника са ових простора”, саопштио је први човек Приједора.

Јавор је на посљедњем заједнашњем Скупштини града најавио да ће издвајања за спорт у буџету града за идућу годину бити повећана и да ће достићи рекордне износе, а

да ће се појединачне ставке одређивати на бази разговора са спортским клубовима, како о улагањима у спортску инфраструктуру, тако и о финансијској подршци. Он је навео да је у ребаланс буџета за ову годину уведена ставка једнократне помоћи за спор-



Горан Новић, предсједник Тенис клуба “Др Младен Стојановић” Приједор

“Ми смо и досад имали значајну подршку Града Приједора, без које не бисмо успјели да направимо цјелогодишњи циклус и све оне догађаје, турнире до којих нам је највише стало. Ова најјава градоначелника је нешто чему се може радовати сваки спортски клуб, па тако и наш. Имамо значајна улагања у квалитет терена, а жељели бисмо да обновимо трибине које су деценијама у стању у каквом су. Квалитет терена је нешто о чему морамо да бринемо, јер организујемо догађаје такве референтности да тај квалитет мора да буде обезбијеђен. Улагања планирамо у боље освјетљење терена и има јако пуно посла. Нема никакве дилеме да би нам та средства значајно помогла да дигнемо општи квалитет за тренинг наших тенисера.”

Синиша Шолаја, Кошаркашки клуб “Хантерс” Приједор

“Ми смо са радошћу дочекали ту вијест. Сад очекујемо да видимо шта је план и идеја. Мислим да би приоритет Градске управе требало да буде улагање у инфраструктуру, па да то дугорочно може да се искористи. Ми бројимо око 120 чланова који тренирају у тренинг центру и у Основној школи ‘Бранко Ћопић’.”



Веско Арџина, Теквондо клуб “Љубија” Приједор

“Захвалио бих се градоначелнику на тако једној храброј изјави и подржавам то, не само ја, него све моје спортске колеге. У данашње вријеме, кад је ситуација заиста тешка, гдје слабо све иде, 100.000 КМ додатних за спорт које је градоначелник обећао, нешто је што поздрављам. Сви клубови раде, чланови одлазе на такмичења, доносе медаље и то су амбасадори овог града. Град Приједор је, што се тиче спорта, отишао далеко. Градска управа, заједно са градоначелником, улаже велике напоре да помогне спортским колективима. Ту су и стипендије за спортисте које се повећавају и оне пуно значе за све оне који одлазе на такмичења ван граница БиХ.”

ГРАДОНАЧЕЛНИК У ДЕЛЕГАЦИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ КОЈА БОРАВИ У ПОСЈЕТИ КИНИ



Текст: prijedorgrad.org

Градоначелник Приједора Слободан Јавор члан је делегације Републике Српске која ових дана борави у Кини, гдје је присуствовао званичном састанку са кинеском компанијом "China Energy International Group", на којем је разговарано о потенцијалним будућим инвестицијама и пројектима који се тренутно реализују у Републици Српској.

Током састанка, истакнуто је да је Република Српска земља могућности и примјер позитивног амбијента за развој и привлачење страних инвеститора, како

у производним, тако и услужним секторима привреде, а град Приједор је лоциран као идеално мјесто за неке од наредних пројеката. Након састанка, делегација Републике Српске посетила је 6. Кинески међународни сајам за увоз и извоз "China Energy International Group", који је окупио велики број учесника и посетилаца. Иначе, позив делегацији Републике Српске да посети Шангај резултат је успостављених добрих односа које институције Републике Српске и председник Републике Милорад Додик имају са Народном Републиком Кином.

ЗА СУБВЕНЦИОНИСАЊЕ ЋАЧКОГ ПРЕВОЗА 105.000 МАРАКА

Текст: [Зоран Сивиљ](#)

Завршен је јавни позив за субвенционисање ђачког превоза. За ове намјене, ребалансом буџета, умјесто предвиђених 75.000, биће издвојено 105.000 КМ. Право на субвенцију од 20 одсто ђачке карте имају сви ученици који су од школе удаљени више од четири километра. На субвенцију у износу од 50 одсто ђачке карте имају право ученици без једног родитеља, дјеца ратних војних инвалида и цивилних жртава рата и ученици из породица са троје и више дјеце, гдје је један родитељ незапослен. У градском Одјељењу за образовање, здравство, социјалну заштиту и пронаталитетну и демографску политику појашњавају који учени-

ци имају право на бесплатан превоз. Оливера Брдар Мирковић, начелник овог одјељења, навела је да су субвенцију од сто одсто износа мјесечне карте остварили ученици који немају родитељско старање, ученици који су са инвалидитетом и ученици из породица са троје и више дјеце, гдје оба родитеља нису запослена.

"Субвенцију од сто одсто остварују и ученици из породица које користе његу и помоћ другог лица или су сами ученици корисници ове помоћи. Укупан број захтјева за стопостотно субвенционисање превоза био је 181, а 167 ученика је испунило услове прописане Правилником", навела је Брдар Мирковићева.



ОБИЉЕЖЕНА СЛАВА БОРАЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Текст: [Бранка Дакић](#)

Крсну славу, Митровдан, обиљежили су у Борачкој организацији у Приједору. Била је ово прилика да се присјетимо херојског подвига оних коју су дали животе за Републику Српску.

"Да његујемо традицију, поштовање бораца Одбрамбено-отаџбинског рата и да преносимо будућим нараштајима све оно што су борци, стварајући Републику Српску, урадили залажући се за будућност српског народа", рекао је Војислав Кондић, председник приједорске Борачке организације.

Наша обавеза је да оно што смо створили у рату, сачувамо у миру, поручују из Одјељења за борачко-инвалидску заштиту Града Приједора. Положај бораца, кажу, није на задовољавајућем нивоу, али доста тога је подузето у циљу остваривања њихо-



вих права.

"Не могу рећи да је положај бораца идеалан, али је у задњих неколико мјесеци доста тога урађено. Сви борци су укључени у мјесечни до-

датак. То је значајан искорак. Онолико колико су провели у зони борбених дејстава, толика им је надокнада. Та надокнада, свакако, треба да буде већа, али зависи од

наше економије и реалних могућности. Надам се да ће убудуће и тај борачки додатак бити већи", истакао је Ранко Колар, в.д. начелника овог одјељења.

Поводом крсне славе, положени су вијенци и запаљене свијеће испред Спомен-обиљежја "За крст часни".

Младенко Саџак,
уредник издавачке дјелатности "Књижевних сусрета на Козари"



КРОЗ ТРИ ЕДИЦИЈЕ, ПИШЕМО ИСТОРИЈУ КУЛТУРЕ ПРИЈЕДОРА И КОЗАРЕ

Приједор је познат по бројним културним манифестацијама, међу којима "Књижевни сусрети на Козари" заузимају значајно мјесто. Прије седам година покренута је издавачка дјелатност ове престижне манифестације, која је на овај начин обогаћена новим садржајима. Установљене су три едиције "Књижевних сусрета", а о томе, као и о историјату "Сусрета", за "Козарски" говори уредник издавачке дјелатности Младенко Саџак.

Текст: Зоран Совиљ

• Када су одржани први "Књижевни сусрети на Козари"?

- Историја "Књижевних сусрета на Козари" мало је затамњена. Шездесетих година у Крајини се састају млади писци и сваке зиме се, у вријеме школског распуста, налазе у некој од комуна и мијењају та мјеста. Налазе се пјесници и говоре поезију, друже се два - три дана, како кад. Године 1963. први сусрет тих пјесника одиграва се на Мраковици, у организацији Пјесничког удружења "Петар Кочић", које је тада дјеловало у Приједору. То се дешавало љети, свима се свидјело и они су то наставили. Десетак година се одржавала та манифестација на Козари, да би 1983, на њену десетогодишњицу, тадашње власти, које су препознале потенцијал писане ријечи, слабо развијених медија итд. одлучиле да то буде југословенска манифестација. Држава је стала иза тога, стале су комуне, општине, срезови, а биле су укључене и све поткозарске и подгрмечке општине. Од тада се почиње то организовано дешавати. Године 1987, по смрти Скендера Куленовића, који је био један од учесника тих сусрета, установљена је Награда "Скендер Куленовић". Први добитник био је Скендеров најбољи пријатељ и саборац Бранко Ћопић. Тада Манифестација добија на значају. У почетку су они, као и цијело тадашње друштво, његовали идеје комунизма: братство, јединство, да поезија служи НОБ-у, мало по угледу на Совјетски Савез, организују се велики митинзи поезије и то се дешава на Мраковици. Почетком септембра, долазе десетине хиљада дјеце из свих поткозарских и подгрмечких општина. Већ послје пет - шест година, када награду добије Васко Попа, у образложењу стоји да је то за нов допринос поезији. Идеје о НОБ-у

се губе, превладава поезија и тада награде почињу добијати најеминентнији писци тог времена. Њихов списак је веома дуг.

• "Књижевни сусрети" су обогаћени издавачком дјелатношћу. Кроз три едиције биће обухваћене многе познате личности културног стваралаштва. Које су то едиције?

- Установили смо три едиције. Једну смо назвали "Овјенчани" и она се односи на писце који су добили награду на "Књижевним сусретима на Козари", дакле као "овјенчани" писци. Друга едиција се зове "Трагови" и она је посвећена свима онима који су долазили на Козару из наше културне историје, али који нису никада добили неку награду, па их ми желимо поменути, јер су оставили трага. Трећа едиција су "Свједочења", замисљена као прича о свим људима чији је живот и дјело везано за Приједор и за наше културно наслеђе.

• Колико је књига штампано у првој едицији?

- У првој едицији, до сада је изашло 12 наслова, и то од Ћопића, као првог добитника, Данојлића, Бећковића, Раичковића, Ковачевића итд. То су све врхунски писци. Трагали смо за стручним приређивачима: сви који су радили поједина издања, баве се савременом српском поезијом. Издања су веома добро прихваћена. Љубомир Симовић је једну од промоција своје књиге имао у Академији наука и умјетности у Београду и буквално је молио да му се доштампа 20 - 30 примјерака, јер жели да их поклони пријатељима, академицима који су били веома задовољни избором и приређивањем.

• Друга едиција зове се "Трагови". Шта бисте ту издвојили?

- У другој едицији урађена су два наслова; један прати пет

година "Књижевних сусрета на Козари", посљедњих пет година прије корона вируса, све учеснике који су били, а друга је књига у два тома, објављена је књига Марина Зурла. Он је занимљива појава и нама је свима било драго да је то најзад објављено. Тај човек се бавио дјецом Козаре која су одведена у Другом свјетском рату, а он је преко загребачке "Арене" спајао ту изгубљену дјецу, тражио и преко 160 дјеце успио вратити правим родитељима. Све је он то забиљежио, што у књижевном смислу, што у репортажама које је радио.

• О коме ће свједочити трећа едиција, која се и зове "Свједочења"?

- У трећој едицији, мисао је била да се направи књига о Сретену Стојановићу, а онда о приједорским сликарима којих има веома много и који су веома значајни. Сретен Стојановић је највеће име савременог српског вајарства и портрета у скулптури. Приједор слови као град сликара, али нема ни једну публикацију. Ми смо се одлучили да направимо књигу о Сретену и један преглед свих сликара, умјетника, вајара, графичара који су досад радили и живјели у Приједору.

Књига о Сретену је при крају. Ради је највећи познавалац Сретена Стојановића на нашим просторима - госпођа Вера Грујић из Народног музеја Србије. И Народни музеј Београда се прикључио као саиздавач тој књизи. Међутим, због корона вируса, затворености архива, болести приређивача итд. књига је мало каснила, тако да је тек сада у прелому, а по изненадној смрти Тихомира Илијашевића, директора приједорске галерије, који је јако пуно урадио за културни живот Приједора, родила се идеја и добили смо зелено свјетло да направимо књигу о њему. Она је послје годину дана угледала свјетло дана и такође су позитивне оцјене за ту прву ликовну монографију коју смо урадили.

• Можемо ли, након књиге о Сретену Стојановићу, очекивати укорићене животне приче и стваралаштво и других познатих Приједорчана?

- Надам се да ћемо послје Сретена кренути и са другим ауторима, прије свега Тодором Швракићем и Пером Поповићем, од почетка тог књижевног живота. Цијела идеја едиције била је да се не заборави оно што је била наша прошлост. Људи

који не држе до себе и до свог културног, националног, језичког, књижевног идентитета, у ствари и немају шансе за неку будућност у свијету у којем живимо. А публикување тих дјела је данас, чини ми се, веома једноставно и јефтино; то је само ствар добре воље. Сад кад трагамо по тој прошлости, видимо нпр. податак да су прву сликарску изложбу урадила двојица Приједорчана заједно са једним Мостарцем: Перо Поповић и Тодор Швракић и један Радуловић из Мостара. Прва изложба била је 1907. године. Већ 1912. Тодор Швракић одлази у Балканске ратове као добровољац, иде на ослобођено Косово и прави циклус слика под називом "Косово". Године 1913. приређује изложбу у Београду, која привлачи невјероватну пажњу и пуно добрих критика. Долази краљ Петар, одушевљен тим сликама и купује три слике за краљевски двор.

• Шта ми и колико уопште знамо о Тодору Швракићу?

- Ми данас не знамо ништа о Тодору Швракићу. Немамо ништа, можда један-два портрета или слике, али то не мора значити да не треба да се бавимо тиме. Имаћемо сви у својим домовима Тодора Швракића, ако нешто публикујемо о њему. Има људи који су спремни да то раде. Садашња Градска управа је расположена да настави ове едиције. Има још једна књига у изради, требала би се појавити идуће године. Она прати историју поп-музике у Приједору и у овим нашим крајишким просторима; од првих електричних гитара и акустичних звукова рокенрола, поп-музике, шлагера, све до данас, са пуно илустрација, чак и са неколико снимака из тих времена. Ускоро ће се пред нама наћи и неколико наших плесњака, првих концерата итд.

СЛАДОЈЕ И НЕШИЋ ЗАСЛУЖУЈУ МЈЕСТО МЕЂУ "ОВЈЕНЧАНИМА"

- Једини услов да се ова издавачка дјелатност настави и рашири јесу материјална средства. Ако будемо имали средства, свакако би кренули са историјом сликарства у Приједору, евентуално са појединим ауторима, зависно од тога кога ћемо наћи као приређивача. Назире се и један приређивач о Бранку Миљушу, великом графичару и професору Универзитета. Свакако је моја намјера да се у едицији "Овјенчани" појаве Ђорђо Сладоје и Ђорђе Нешић, два пјесника која су још у снази и стваралаштву, а велики су пријатељи Приједора и награђени су. Што се "Трагова" тиче, можда не би било лоше да оне прве "Сусрете" и једно сјећање на то прво вријеме попутимо документима и именима људи који су први долазили овдје.

Ученици и професори Гимназије "Свети Сава" примјер многим



Калина и професор Карлица

ПЈЕСМА ЈАЧА ОД БИЛО КОЈЕ ОЦЈЕНЕ

Текст: Ведрана Нишевић

Калина Одицки, ученица првог разреда Гимназије "Свети Сава", уз помоћ професора историје Дејана Карлице, трему приликом одговарања разбила је пјесмом. Показали су добар примјер сарадње и пријатељских односа ђака и просвјетних радника, које развијају у овој школи, како би годинама били све јачи.

"Хтио сам да опустим Калину у том моменту, да превазиђе малу менталну блокаду коју је имала, како би показала све оно што је био резултат њеног рада и учења. Наравно, уз моју дозволу, то је и снимљено. Када сам видио снимак, помислио сам да се у њему налази шира и виша порука, не само за Калину и ученике мог одјељења, него за све ђаке и сву дјецу. Треба да се опусте, да избјегну притисак који носе на својим плећима и да знају да је школа много више од оцјене, а да је

живот много више од школе", каже Карлица.

Ученици првог разреда Гимназије причају да су сви у овој школи једна велика породица. Све је, кажу, много лакше кад професори имају разумијевања.

"Професори, а и ми ученици, трудимо се да будемо у добрим односима и да остваримо другарски контакт. Увијек кад одговарам, будем под неким непотребним стресом, али та музика је саставни дио мог живота и помаже ми да се опустим", истиче Калина Одицки. Оцјена није само одређено знање и то је оно што професори ове приједорске школе свакодневно причају ученицима. Указују им на љепоту живота која им тек слиједи.

"У Гимназији моје колеге и ја настојимо да примиженимо као педагошки норматив све оно што је показао овај видео, а то је другарство и учење кроз љубав", додаје Карлица.

ГРЕШКОЛОВЦИ: ЈЕЗИЧКА ПАТРОЛА У ПРИЈЕДОРСКОЈ ГИМНАЗИЈИ



Марљив рад доноси успјех

Текст: Гордана Каурин

Даровита Ана Станојевић, матуранткиња приједорске гимназије, љубав према српском језику гаји од малих ногу, воли да пише, па је и то био један од разлога због којих се пријавила на лингвистички камп у Тршићу, на којем је учествовало 47 ученика гимназија и средњих стручних школа из цијеле Србије. Ана каже да се ради о четрнаестодневном кампу лингвистике, а она је била дио фразеолошке радионице. У Зборнику „Млади и србистика 4“ нашао се и њен научни рад. „Задовољна сам пошто сам учествовала и прошле године, а и ове сам била на кампу. Тренутно се бавим писањем другог научног рада и новим истраживањима. То ће бити представљено у децембру на Филолошком факултету Универзитета у Београду и надам се да ће

нови рад бити објављен у сљедећем дијелу Зборника «Млади и србистика», наглашава Ана.

Марљиви ученици ове школе основали су и језичку патролу, јер им, како кажу, сметају језичке грешке које највише уочавају на друштвеним мрежама. „У виду презентације, приказали смо неке најчешће грешке са којима се сусрећемо како у свакодневном животу, тако и на интернету. Покушали смо кроз шаљиве примјере да анимирамо наш разред, што смо и успјели. Настојали смо да подигнемо свијест колико је писменост важна и колико данашња омладина уопште не обраћа пажњу на то како се изражава, нити како пише“, рекла је ученица 3. разреда Марта Вучковић. Све активности попраћене су менторством и преданим радом с ученицима литерарне секције коју води

Сања Бабић, професор српског језика и књижевности. Поносна је на своје ученике.

„То су ученици који показују заинтересованост за наставу српског језика, труде се, активни су како на редовној настави, тако и у ваннаставним активностима и ја сам заиста поносна на њих. Тренутно језичка патрола броји четири ученика. Вјероватно ће се тај број повећати. Са доласком нових генерација, планирам увијек и нове активности. Они јесу усмјерени на овај истраживачки дио, који није дио редовног наставног процеса, већ ученици посматрају и појаве у непосредном окружењу. Циљ је да се споји школско искуство и знање са животним искуством, да би се ученици освијестили о томе колико је значајан наш језик и његова правилна употреба“, наводи професорка Бабић.

"НАКА СУПЕРБАКА" У БОРБИ ПРОТИВ ВРШЊАЧКОГ НАСИЉА

Текст: Деборах Совиљ

"Ко вршњаке бије, тај баш храбар није", мото је едукативне представе "Нака Супербака", у којој глуми позната српска глумица и првакиња Народног позоришта из Београда Нада Блам. Представа је намијењена дјеци предшколског узраста и ученицима нижих разреда основних школа, а има за циљ подстицање емпатије и превенцију вршњачког насиља.

"Дјеца дођу у неку ситуацију у којој не знају како да реагују и да се понашају. Ако би се хтјели одбранити, они хоће да се туку и свађају. Ова представа говори о томе да се сваки проблем може ријешити на лијеп и мирољубив начин, да постоји на хиљаде



Нада Блам у насловној улози

могућности како изаћи на крај са агесијом. Нака Супербака у разговору с дјецом објашњава им како да се понашају, да не треба никога да исмијавају. Ти едукативни

моменти су дјеци најдоступнији кад и сами учествују у представи, у интеракцији с глумцем", рекла је Нада Блам, истичући да су реакције најмлађих одличне.

Продуцент Ранко Дивовић из београдске агенције "Едуарт" објашњава да је превенција вршњачког насиља тек дио едукативних програма које су реализовали протеклих година.

"Нада Блам учествовала је и у нашем програму против наркоманије који је обишао највећи дио Републике Српске, Србије, Црне Горе, потом смо ушли у пројекат против насиља. Програм 'Нака Супербака' траје већ годину дана, много пута је одигран. Веома је прихваћен и дјеца су одушевљена. Малишане одмалена треба учити пра-

вим принципима, људскости и хуманости", рекао је Дивовић.

Током дводневног гостовања, у приједорском позоришту изведено је укупно

седам представа. Овај пројекат рађен је уз сагласност ресорних министарстава Републике Српске и Србије, а подржали су га и локални привредници.



Малишани одушевљени представом

СЈЕЋАЊЕ НА АНДРЕЈА ЛУКАЧА



Графит посвећен Андреју

нину откако је Андреј погинуо. Али сјећање на њега не смије никада да изблиједи, увијек ће нам бити у срцима и мислима", истакао је Радаковић, који је ученик другог разреда Гимназије "Свети Сава" и шестог разреда Музичке школе "Саво Балабан",

Одсек клавир.

"Овдје бетон памти све, дани празни пролазе", ријечи су пјесме "Пролазе дани" и дио графита који је освануо на Уријама, а који су другари посветили прерано преминулом Лукачу. Његова сестра Андреа Дакић каже да су она и

осамнаестогодишњака. Његов тренер и професор Зоран Радиновић био је иницијатор да трка средњошколаца на уличним тркама поводом Дана града прошле године буде посвећена Андреју Лукачу, што је Организациони одбор и прихватио.



Навијачи ФК "Рудар-Приједор" сјећају се Андреја

Текст: Мирјана Шодић

"Пролазе дани", назив је пјесме, коју су, како с поносом кажу, браћа са Урија посветили другару Андреју Лукачу, младом Приједорчанину који је прошле године погинуо у саобраћајној несрећи. Огњен Радаковић и његови другари на пјесми су радили од јула ове године и објавили је на "Јутјубу", на годишњицу смрти Андреја Лукача.

"Није то била наша идеја, више је то била наша обавеза. Текст сам писао ја, уз помоћ мог друга Вука Вујковића, он ми је помагао око неких дијелова пјесме. Ми, његови другари, осјећамо велику праз-



Огњен Радаковић и Андреа Дакић

њена породица захвални младим Приједорчанима. Како истиче, кроз њихова дјела живи сјећање на њеног брата. "Значи ми много. Првенствено мојој породици. Нисмо могли да замислимо да ће бити такав одјек, али то је зато што су га сви много вољели. Што значи да је био добра особа и да је све ово заслужио", додала је она. Андреј је био ученик Машинске школе у Приједору. Тренирао је атлетiku, био је првак Републике Српске и БиХ. Био је и страствени навијач Фудбалског клуба "Рудар-Приједор". Та кобна саобраћајна несрећа која се догодила прошле године, прекинула је сневе једног

"Тренирао је дуго атлетiku и побјеђивао на уличним тркама. Моја идеја је била да се једна од трка зове по Андреју. Његове колеге из разреда и остали ученици који су га познавали, истрчали су ту трку прошле године. То треба да постане традиција, јер тако ћемо да чувамо сјећање на дјечака који је био примјер и узор својим вршњацима, спортиста и добар ученик, дивно дијете", истакао је Радиновић. "Годину дана на срцу је рана", писало је на транспаренту навијача "Рудар-Приједора", на утакмици одиграној на Градском стадиону у Приједору, на годишњицу смрти Андреја Лукача, 28. октобра.

У ТОКУ ВАКЦИНАЦИЈА ПРОТИВ ГРИПА



Текст: Зоран Савиљ

Средином прошле седмице, у приједорском Дому здравља почела је вакцинација против грипа. Љекари истичу да је вакцина најбоља превентивна мјера и да се посебно препоручује хроничним болесницима, старијима, особама које су професионално или приватно у контакту са ризичним групама које им лако могу пренијети инфекцију, здравственим радницима и запосленим у јавним службама.

Вакцинација против грипа врши се у централном објекту Дома здравља радним данима од 8 до 13 и 30 часова у амбулантама број 40 и 41. Цијена комерцијалне вакцине је 30 марака, а у овој здравственој установи појашњавају ко има право на бесплатну вакцину. „Право на бесплатну вакцину имају пацијенти на хемодијализи и особе са трансплантраним бубрегом, пацијенти који болују од шећерне боле-

сти на инсулинској терапији и пацијенти који су лијечени кардиохируршким методама лијечења. Такође, ХИВ позитивне особе и пацијенти обољели од еидса, дјеца лијечена од реуматске грознице са промјенама на срцу и дјеца обољела од цистичне фиброзе плућа. Право на бесплатну вакцину имају и особе које болују од мишићне дистрофије и мултипла склерозе, особе које су завршиле са пријемом хемотерапије и тренутно немају клиничких знакова болести и лица са посебним потребама са боравком у колективном смјештају”, каже Ивана Шалабалија из Службе за односе са јавношћу.

У Дому здравља кажу да располажу са 1.200 бесплатних и 450 комерцијалних доза вакцина против грипа. Према подацима Института за јавно здравство Републике Српске, грип годишње у свијету погађа од 10 одсто одраслих и до 30 одсто дјеце.

БОЛНИЦА ДОБИЛА ИНКУБАТОР И ОПРЕМУ ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ НОВОРОЂЕНЧАДИ



Беби боксу донирана опрема

Текст: Гордана Каурин

Инкубатор и опрема за збрињавање новорођенчади, који су набављени средствима прикупљеним на донаторској вечери «С љубављу храбрим срцима», стигла је у Болницу «Др Младен Стојановић».

Директор Андрија Вукотић рекао је новинарима да је, захваљујући овој акцији, која је одржана под покровитељством председника Републике Српске Милорада Додика, у приједорску болницу стигла опрема која је била неопходна беби боксу.

„Имамо транспортни инкубатор стар 13 година, имамо стари топли ре-

нимациони сто, тако да смо тражили да добијемо нови транспортни инкубатор за транспорт витално угрожене новорођенчади, топли реанимациони сто и пулсни оксиметар, те по два перфузора и беби кревета”, рекао је Вукотић.

Свјетлана Савић Стјепановић, специјалиста педијатар, истакла је да топли реанимациони сто одмах омогућује збрињавање угрожене и неугрожене новорођенчади.

„Транспортни инкубатор ће омогућити да сва новорођенчад која су животно угрожена, без обзира на то да ли су пријевремено рођена, или рођена у термину са одређеним про-

блемима, могу да се што

брже, лакше, безбједније и у адекватнијим условима транспортују до одговарајућег центра интензивне његе у Бањалуци”, навела је др Савић Стјепановић.

Подсјетимо, средства за ове намјене прикупљена су у децембру прошле године, када је одржано донаторско вече с циљем набавке транспортних инкубатора за породилишта широм Српске. Опрема је уручена руководством болница у Бањалуци, Добоју, Бијељини, Фочи, Градишци, Приједору, Зворнику, Требињу, Невесињу, Источном Сарајеву, као и болници у Грачаници на Косову и Метохији и Ливну у Федерацији БиХ.

КАДА ДЈЕЦИ ТРЕБА ПОЧЕТИ ДАВАТИ ЏЕПАРАЦ?

Текст: Гордана Каурин

Неки психолози и економисти заговарају почетак давања џепарца већ у предшколском узрасту. Ипак, сви сматрају да дјеца могу самостално располагати новцем тек у вишим разредима основне школе. Док дјеца не савладају прва знања и искуства о новцу, не могу самостално располагати њиме.

Право вријеме за давање џепарца је чим дијете може разумјети да му је за одређену ствар у продавници потребан новац. Наши суграђани сматрају да је дјеци потребан џепарац, али да их треба научити и да га рационално троше. Док једни тврде да џепарац треба давати

већ од пете - шесте године, други кажу да то треба радити онда када дјеца почну схватати вриједност новца. Психолог Вања Дејановић из Центра за ментално здравље Приједор истиче да је за потребе дјетета у одређеном узрасту неопходан џепарац.

„То, између осталог, зависи од околности под којима дијете живи у својој породици. Родитељи живе убрзаном животним темпом и не могу да одговоре на све потребе дјетета и зато су створене неке прилике да дијете може само о томе да води рачуна, а за неке је потребе неопходан и новац”, сматра Дејановићева.

Наше се финансијске могућности мијењају, али ако дјеца у младости науче барата-



ти новцем, никада се, кажу стручњаци, неће наћи у бе-

зизлазној ситуацији. Сходно томе, наводе да дјецу треба

учити да разликују жеље и потребе.

Приједорчанка Ивана Миљешић не дозвољава да болест управља њоме

СНАГУ ПРОНАЛАЗИМ У СЕБИ И СВОЈОЈ ПОРОДИЦИ

Ведар поглед и широки осмијех прво је што ћете уочити на Ивани Миљешић. Помислили бисте да је то неко ко нема много брига у животу. Тек на други поглед препознали бисте борца. А разлога за борбу Ивана и те како има. И одлучна је да из те борбе изађе као побједник. Прије пет година, напипала је промјену под пазухом, а нешто касније и отврдак на дојци. Ухватила се укоштац с карциномом, не губећи оптимизам и вјеру у себе и своју породицу. “Нисам себи постављала питање - зашто баш ја? Толико жена и дјевојака у нашем окружењу има карцином дојке, тако да нико није мене изабрао, то је једноставно такав живот и таква судбина. Мој став је да нећу да се сикирам због нечега што лично не могу промијенити. Оно што могу је да слушам свог љекара и вјерујем да ће све бити добро”, открива Ивана за “Козарски вјесник”.

Текст: Деборах Совиљ

У јануару 2018. године Ивана Миљешић је родила кћерку и кренула с дојењем. У мају је напипала промјену испод пазуха.

“На ултразвуку су ми рекли да је то само жлијезда увећана од дојења, да су лимфни чворови увећани и да је све ок. Умирена, вратила сам се кући и наставила с нормалним животом. Сљедеће године сам престала с дојењем. Напипала сам, поред оног под пазухом, још један отврдак, овај пут на дојци. У септембру сам отишла на ултразвук. Докторица ми је, након прегледа, рекла да јој се промјене не свиђају и послала ме одмах на мамографију. На мамографији су отприлике рекли исто, али наравно да нису говорили отворено о карциному, док не буде урађена биопсија. Биопсија је показала да су три лимфна чвора канцерогена, као и отврдак на дојци. Био је 23 милиметра, што није мало, али опет није ни много, јер их има и са пет и више центиметара. Конзилиј ми је одредио осам циклуса хемотерапије”, каже наша саговорница.

Додаје да је докторица била спремна да јој остави простор од двије недјеље да се сабере, прије него што крене на терапију. Међутим, убрзо ју је назвала и рекла Ивани да одмах мора почети с хемотерапијом, јер што прије дјелују, прије ће санирати проблем.

“Никад нисам пожељела да истражујем о својој болести на интернету. Отишла сам код дивне докторице која ми је све појаснила и нисам хтјела више да се уплићем у то. Јел’ могу ја њега да извадим - не могу, јел’ могу да промијеним тренутну ситуацију, не могу. Оно што могу је да слушам свог љекара и вјерујем да ће то бити добро. То ме одржало”, истиче Ивана. Тог првог дана када је дошла кући након што је сазнала дијагнозу, пресабрала се и рекла себи: ОК, карцином дојке. Доста жена је излијечено, а важно је да се на

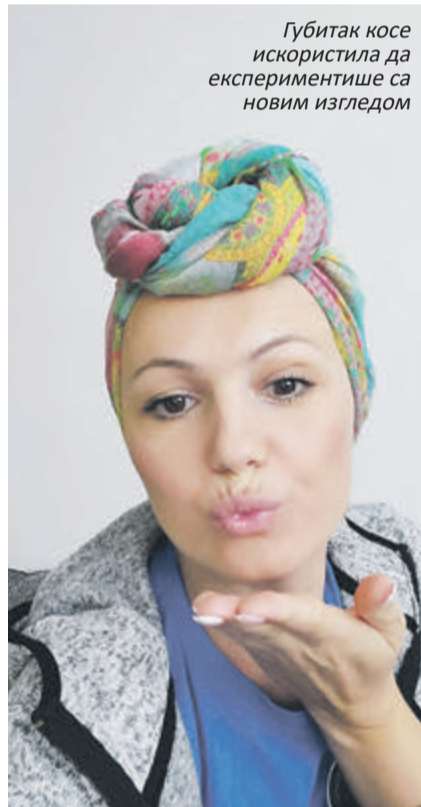
вријеме открије.

“То вече сам сједила са сугрупом Ацом и рекла му: ‘Не како осјећам и видим себе са вама, својом породицом, и у будућности кад остарим. Пред нама је тежак период, али ћемо се изборити с тим.’

што је поражавајуће за наше друштво. Неке су дјевојке биле с раком јајника, а неке дојке. Многе дјевојке ми кажу да се боје отићи на редовни ултразвук. О томе причам и са својим ученицама. Каже им да се немају чега

ОПАДАЊЕ КОСЕ НИЈЕДНОЈ ЖЕНИ НЕ ПАДА ЛАКО

“Размишљала сам, ако гледам како ми опада коса и плачем за њом, хоћу ли нешто тиме промијенити? Нећу, само ћу се сикирати и пасти у депресију, толику да можда нећу имати воље ни да изађем из куће. Супруг ми је био огромна подршка. Шалили смо се да ћу купити неколико перика, па ће он онда имати другачију жену сваки дан”, описује Ивана те дане.



Губитак косе искористила да експериментише са новим изгледом

Супруг је ту имао велику улогу и рекао је, ко год да је негативан, ко год хоће да плаче за мном, њему ће врата бити затворена, јер нама то не треба. Треба бити позитивна и окружена позитивним људима. То је рекла и моја докторица на крају цијелог циклуса лијечења: да сам 60 одсто болест побиједила ја, а 40 одсто терапија”, каже Ивана.

Није хтјела да се придружи групама жена са истом дијагнозом, јер их је пуно негативних. Није жељела да је то спутава. Али своје искуство је подијелила са неким женама које су то већ прошле и које су биле позитивне. “Моја докторица Станислава Лекић је била предивна и рекла је у које год доба, шта год да ми затреба, да је питам. Са својих 38 година, била сам најстарија на хемотерапији,

плашити. И ако се открије нешто, то је тренутна ситуација и стање. Сматрам да се треба увести обавезан годишњи УЗВ. Ја сам ишла редовно и ето судбина је хтјела да сам баш у периоду дојења имала промјене”, наводи Миљешићева.

Запослена је као професор биологије у Средњошколском центру Приједор, па често говори својим ученицама да годишњи преглед схвате као одлазак на праменове, нокте или код козметичара. “Питале су ме - па ако оду на вријеме и открију им рак, шта су тиме постигле, свеједно имају канцер. Објасним им да је важно да је откривен на вријеме. Имам познаницу која је имала рак испод једног центиметра. Код мене је био 2,3 и она није морала проћи ово што сам ја. Мене није ништа мимоишло. Од



осам хемотерапија, четири су биле јако тешке. Сваку сам повраћала, примала сам инфузију код куће. Пошто су дјеца била мала, послали смо их код баке, да не буду ту. Јако ме болио стомак, нисам могла ништа да једем. Мислим да ми је трећа хемотерапија била најтежа. Примила сам је у понедјељак и тада нешто јела, а следећи пут сам јела тек у четвртак поподне и то сам се натјерала. Већ у суботу сам се придигла, ту су била и дјеца, и у недјељу смо отишли шетати Козаром и цијели дан провели у шуми”, присјећа се Ивана.

Понедјељком је, каже, увијек радила налазе. Хемотерапија уништава ћелије које су сличне канцерогенима, а то су ћелије длаке, желуца, леукоцити, тромбоцити. Коса опада, а тај губитак никоме не пада лако.

“Морам се издићи изнад тога. Нисам једина, говорила сам себи. Коса је опадала женама на хемотерапији и

прије мене, а опадаће и онима послије мене. Уосталом, знала сам да ће нарасти. То ми је давало неки смирај, па кажемо све дође и прође, битно је да терапија дјелује. Истина, кад ми је докторица рекла да ће ми опати коса, мало ми се заврнуло у желуцу, није свеједно, али онда се саберем, разлучим битно од небитног. Коса ми је почела опадати 17. дан, а било ми је најтеже због дјеце, јер су била мала. Кћерка Зара је имала годину и по кад сам открила болест, двије је напунила кад сам била на хемотерапији, а син Марко је имао пет година. Она се и не сјећа пуно тога, али Марку је теже пало. Имала сам прво дужу косу, па сам се ошишала на паж, након неколико дана сам се још краће ошишала. Ето, да испадне да мама изводи нешто блесаво са фризурама, да не идем одмах нагло због њих. Отишла сам код другарице фризерке. Она је плакала док ме је шишала, а ја нисам. Ка-



жем јој: 'Ма, кад бих ја иначе смогла снаге да у својим четрдесетим тако драстично промијеним фризуру и ошишам се наћелаво!' Ошишала ме на кеца, али мене је и то боцкало, па је муж рекао да ћемо то нас двоје ријешити код куће. Он ми је ставио пје-

донијети цртеж своје породице. Код тате је нацртао округлу главу, са мало косе на врху, Зара је имала дугу косу, а код мене само округло. И каже он мени, спутивши тужно главу: 'Мама, извини!' Објасним му да се не треба извињавати, па то

су дивне. Насмијале су се кад сам кренула из болнице и рекла им: 'Хвала вам, било ми је дивно код вас. Вама то можда звучи чудно. Знам због чега сам овдје, али ви сте допринијели да одавде изађем опуштено.' Имали смо и психолога који је долазио

Неке таблете морам пити десет година, двапут дневно. Једино што имам проблем са отицањем руке, тренутно чекам бању. Не смијем носити и радити тешко. Три лимфна чвора била су канцерогена, а одстрањено ми је њих око десет. Прије двије године, оток ми је био један центиметар разлике у односу на другу руку, а сад је три центиметра. Моја обавеза је да радим лимфну дренажу барем једном мјесечно. Ми је у Приједору немамо, па морам ићи у Траписте", истиче Ивана.

Додаје да воли свој посао професора биологије у Средњошколском центру. У јулу 2021. године имала је зрачење, а већ у септембру се вратила на посао. Имала је сасвим кратку косу, која је тек почела да поново расте. Скинула је перику чим јој је нарастао центиметар косе.

"Неко ме је питао да ли ми је проблем због тог другачијег изгледа ићи у учионицу. Одговорим да није. Ученицима објасним своје стање, да су у току. Нисам тражила да будем оваква, мени је то кроз процес лијечења наметнуто, тако да се немам чега стидјети нити ми је то проблем. На позив из Угоститељско-економске школе, одржала сам предавање за ученице, којем су чак присуствовала два дјечака. Радо сам се одазвала. Ништа ту није срамота, нити сам ја ишта ружно у животу радила да бих се тога срамила. Ученици су постављали питања, били су веома заинтересовани, неки су чак и заплакали. Кажем им да не требамо бити тужни. Треба да се посветимо себи. Питали су ме за здраву исхрану. Ис-

карцинома у породици, а мамина сестра од ујака је имала рак дојке. Вољна сам да урадим један налаз, који кошта око 1.500 КМ, а утврђује да ли је болест генетска или не. Желим да то знам због своје дјече. Иако пацијент мора сам платити тај налаз, уколико се покаже да је рак генетски, друга дојка може се одстранити бесплатно, под окриљем Фонда здравственог осигурања. Уколико налаз не потврђује да је рак генетски, онда не могу да је одстраним о трошку Фонда. Ја сам одлучила да из предострожности одстраним и другу дојку", јасна је Ивана.

Наша саговорница добила је много позива од људи који болују од рака или имају члана породице с том дијагнозом. Жељели су Ивановин савјет. Њен супруг Александар плашио се да ће јој то црпити енергију, али она се није колебала. "Поносна сам на себе колико сам све то добро изнијела и уопште ми није био проблем причати с тим људима о својој болести. Била сам пар пута на кави с неким од њих. До особе је и до породице како ће се с тим изборити. Заиста је велика улога ближњих и како се они поставе према болеснику, без сажаљевања. Најтеже ми је било рећи родитељима. Мој дан сазнања карцинома био је петак, а у недјељу је умрла бака, мамина мама. Сутрадан сам требала ићи на биопсију. Сједила сам с њима до три ујутро, а у шест отишла на биопсију. Рекла сам родитељима након тога", наводи Ивана.

На крају има и поруку за жене обољеле од рака дојке.



Супруг Александар велики ослонац

ну за бријање, узео биц и обријао скроз. Одмах сам ставила велике минђуше, неку упадљиву мараму, нанијела шминку, мало сам се тиме поигравала, било ми је чак симпатично да испробавам тако нешто", каже ова храбра Приједорчанка.

Преко Фонда здравственог осигурања добила је налог за перику. Нешто ситно је, каже, доплатила и узела кратку перику, лакшу за одржавање. Чак су је жене заустављале на улици и питале гдје је радила тако дивне праменове. "У кући нисам носила перику. Марко је знао из вртића

је мамин нови тренд и нова фризура. Нисам му могла рећи прави разлог због чега сам се ошишала, мада сметрам да треба бити искрен с дјецом. Међутим, био је сувише мали да би схватио ту искреност. Рекла сам му да се мами нешто коса разбољела, да ми је длака била некавалитетна и јако сува. Да ће коса нарасти, а да у граду има пуно тета које носе перике, али он то не зна", прича Ивана.

Стерапијама је кренула 2020. године и дојку је одстранила по завршетку циклуса од осам хемотерапија.

"Инсистирала сам на одстрањивању цијеле дојке, иако постоји и мапирање, гдје се одстрањује само тај дио. Али ја то нисам жељела. Шта имам од тога што ми је одстрањен комадић дојке, а комадић остане. Наш фонд све покрива: од ултразвука, перике, операције до импланта. Након што сам одстранила дојку, прво су ми убацили експандер, нису одмах силикон, јер су ми рекли да ћу морати и на зрачење. Наиме, имала сам захваћене и лимфне чворове и карцином на дојци. Послије операције нисам попила ниједну таблету против болова, нити због тога примила ињекцију. Нисам осјећала толики бол, али свако то доживљава другачије и има различит праг бола. Сестре на одјелу биле

код пацијената, мада је он мени рекао да бих ја такође могла с њим прошетати кроз одјеле. Препознао је тај мој позитиван став, да се морам држати и изборити са свиме на најбољи начин", рекла је Миљешићева.

Имала је нову операцију гдје



О својој болести отворено прича

јој је уграђен силикон, а извађен експандер. Пошто је њен карцином хормонски позитиван, мора примати ињекције за заустављање менструалног циклуса, да он не би сишао на јајнике и материцу.

"Ињекције се примају у стомак, испочетка на мјесец дана, сад иду на три мјесеца и тако најмање пет година.

крено им кажем да се окрену здравој исхрани колико могу, али да не претјерују и не пате за тим. У старту би требало избјежавати оно што је нездравно: газирана пића, некавалитетне сухомеснате производе, виршле. Моји су узгајали домаћу, природну храну. Ја сам све то јела, па ипак сам добила карцином. Што се тиче генетике, било је

"Нисте једине, има нас пуно, требате да размишљате позитивно, ништа није вјечно, и то ће проћи. Морамо ојачати свој дух и мислити више на себе и избјежавати токсичне особе. Кад помислиш да се може десити да не будеш више са својом породицом, зашто онда да те насикира оно ружно и неугодно што је неко рекао!"



ГРАД ПРОДАЈЕ ХАЛУ "АУТОТРАНСПОРТА" ФИРМИ "УГОСТИТЕЉСТВО И ТУРИЗАМ"

Текст: СРНА

Скупштина града Приједора донијела је одлуку да халу градског јавног предузећа "Аутотранспорт" у насељу Урије прода фирми "Угоститељство и туризам" која у том објекту планира да покрене пекарску и производњу других прехранбених производа.

По препоруци Комисије за вредновање и оцјену инвестиционих пројеката, донесена је одлука да се земљиште, управна зграда и складиште продају за 50 одсто од процијенене вриједности, односно за 550.023 КМ. Предсједник Комисије и начелник Одјељења за привреду и предузетништво Раде Росић рекао је да је одлуком о располагању непокретностима у својини града, под посебним условима, ради реализације инвестиционих пројеката, а која је усвојена 2021. године, предвиђена могућност продаје испод тржишне цијене, као и без накнаде, те да су предвиђена умањења од десет до 100 одсто, у зависности од тога дали су инвестиције од значаја, од посебног или од стратешког значаја за локални економски развој.

"Критеријуми су година оснивања, сједиште и референце инвеститора, приоритетне дјелатности, технолошки ниво инвестиције, број радника и посебно са високом стручном спремом /ВСС/, планирани број новозапослених и посебно са ВСС-ом, висина досадашњих и планираних улагања, локални добављачи, извоз, промет, просјечна плата и измирене обавезе", појаснио је Росић. Он је истакао да процедура иде на мишљење Правобранилаштву Републике Српске, а затим на обраду нотару, који све елементе из оцјене преноси у уговор, те да је инвеститор у обавези да изврши инвестицију у року максимално двије године и не може да отуђи непокретности до истека уговорних обавеза.

"Коначно, /инвеститор/ планира да запосли 50 радника. Неће бити минимална плата", рекао је Росић образложујући материјал одборницима Скупштине града на сједници која је одржана прошле седмице.

У закључку ове комисије наводи се да су предузеће "Угоститељство и туризам" 2012. године основали пословни субјекти Трговачка радња "Гого" у власништву Горана



Трубарца и "Козара пек" у власништву Миодрага Дамјановића.

"Карактеристично је да је ријеч о једином већем домаћем локалном ланцу трговачких радњи и пекара, а дугогодишње пословање и присутност на тржишту обезбиједили су овим субјектима неку врсту локалног бренда који је препознат и подржан од локалног становништва",

наводи се у закључку.

"Угоститељство и туризам" има три запослена, а до краја инвестиционог циклуса планира запослити 10 радника. Просјечна плата је 800 КМ, до сада је у основна средства уложено 4,5 милиона КМ, а планира се додатно улагање од 490.000 КМ, све из властитих извора.

Предузеће је сертифицировано Хасап стандардом, тренутно

ради само за домаће тржиште, а у плану је да 30 одсто укупне производње иде у извоз.

Овај привредни субјекат биљежи раст промета од 15 одсто у посљедње три године и измирује порезе и доприносе, наводи се у закључку Комисије за вредновање и оцјену инвестиционих пројеката.

АКЦИЈА БЕСПЛАТНЕ КОНТРОЛЕ ПРИПРЕМЉЕНОСТИ ВОЗИЛА ЗА ЗИМСКЕ УСЛОВЕ



Текст: Деборах Совиљ

У Приједору је реализована акција бесплатне контроле техничке исправности уређаја на моторним возилима и припремљености возила за зимске услове. Акцију су, у оквиру превентивне републичке кампање "Безбједна возња у зимским условима", спровели представници Ауто-мото савеза РС у сарадњи са Ауто-мото друштвом Приједор, "Оптимална групом" и Полицијском станицом за безбједност саобраћаја Приједор.

"Током ове превентивне акције, контролисали смо свјетлосно-сигналне уређаје, врсту пнеуматика, квалитет расхладне течности, кочионе течности, плинску инсталацију уколико је возило посједује, пуњење акумулатора. Укратко, то је мини преглед од десетак тачака, током којег указујемо возачима на неке неправилности, уколико их има", рекао је Предраг Лико-

кур из Ауто-мото савеза Републике Српске.

Секретар Ауто-мото друштва Приједор Радан Вукадиновић нагласио је важност ове акције.

"Ово је редовна годишња акција која има за циљ повећање безбједности саобраћаја на путевима Републике Српске", рекао је он.

Акција није била репресивног карактера, али из полиције подсјећају да је зимска опрема обавезна од 1. новембра до 1. априла. За возаче који се не буду тога придржавали, предвиђене су и новчане казне.

"Новчана казна за непосједовање зимске опреме је 40 КМ, а уколико се на техничком прегледу утврди неправилност у вези са пнеуматикама, казна је 100 КМ", рекао је Дејан Вујчић, замјеник командира Полицијске станице за безбједност саобраћаја Приједор.

Превентивна кампања у Републици Српској трајаће до 23. новембра.

У ПЛАНУ ПРОЈЕКТИ ЗАШТИТЕ ОД ПОПЛАВА



Текст: Бранка Дакић

Влада Републике Српске, током протекле године, обезбиједила је 200.000 КМ за санацију штета од поплава у Приједору. Помоћ је обећана и од стране Савјета министара БиХ и то у износу од 100.000 КМ, рекао је градоначелник Слободан Јавор.

“Та средства ћемо утрошити за санацију, тамо гдје је приоритетно. Процијенили смо да би се, подизањем насипа и чишћењем корита, умањила могућност плављења одређених

подручја у граду. Та средства нису довољна, али можемо урадити дио од планираног”, додао је Јавор.

Овоме су се посебно обрадовали мјештани Тополика, насеља које плави током сваких већих падавина.

“Овдје ти је катастрофа. У мојој кући је била вода до 30 центиметара”, рекао је Душко Радаковић, један од мјештана Тополика.

Посљедње поплаве Приједор су задесиле у мају ове године, а прије тога средином децембра прошле године.

ПРАВНУ ПОМОЋ ЗАТРАЖИЛО 1.622 ГРАЂАНА

Текст: Гордана Каурин

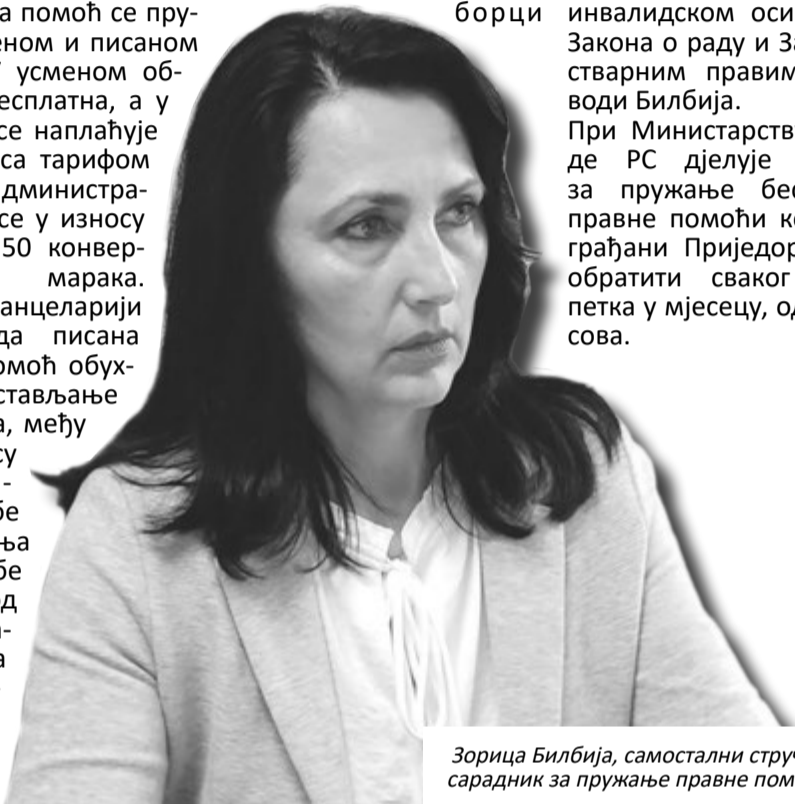
Канцеларији за пружање правне помоћи у Градској управи Приједор, од почетка године до данас, обратило се 1.622 грађана. Право на правну помоћ имају грађани, искључиво физичка лица, са пребивалиштем на подручју Града Приједора. Правна помоћ се пружа у усменом и писаном облику. У усменом облику је бесплатна, а у писаном се наплаћује у складу са тарифом градске административне таксе у износу од 5 до 50 конвертибилних марака. У овој канцеларији наводе да писана правна помоћ обухвата састављање поднесака, међу којима су најбројније жалбе на рјешења и тужбе за развод брака, старатељства и издржавања. Зорица Билбија,

самостални стручни сарадник за пружање правне помоћи, наводи да су плаћања накнаде за пружање правне помоћи ослобођени корисници сталне социјалне помоћи, лица под старатељством, инвалидна лица, корисници најнижих старосних пензија из РС и БиХ затим борци

ВРС, РВИ, цивилне жртве рата, породице погинулих и несталих бораца и то у предметима из области борачко-инвалидске заштите.

„Најчешћа питања се одnose на заштиту права из области Породичног закона, Закона о социјалној заштити, о здравственом осигурању, пензијско-инвалидском осигурању, Закона о раду и Закона о стварним правима“, наводи Билбија.

При Министарству правде РС дјелује Центар за пружање бесплатне правне помоћи којем се грађани Приједора могу обратити сваког првог петка у мјесецу, од 11 часова.



Зорица Билбија, самостални стручни сарадник за пружање правне помоћи

ИЗ НОВОГ ГРАДА ЈОШ ЈЕДНОМ ПОРУЧИЛИ ДА НЕ ЖЕЛЕ РАДИОАКТИВНИ ОТПАД НА ТРГОВСКОЈ ГОРИ

Текст: Бранка Дакић

У Новом Граду одржана је шеста тематска сједница Скупштине општине о намјери Хрватске да на Трговској гори, на самој граници са БиХ, гради складиште радиоактивног отпада. Још једном је поручено да се неће одустати од спречавања Хрватске у тој намјери, те да ће институције Републике Српске и БиХ у својој борби користити сва правна средства.

“Босна и Херцеговина мора јачати своју стручну аргументацију, дипломатску позицију и, на крају, мора одлучити политички дјеловати директно ка Хрватској, једноставно да нађемо начин да Хрватску зауставимо и прије правног процеса”, рекао је Марио Црнковић, председник Удружења грађана “Грин тим” из Новог Града.

Народна скупштина Републике Српске једногласно је на посљедњој сједници усвојила Резолуцију о противљењу

изградњи радиоактивног отпада на граници са БиХ. Ово је проблем који се не тиче само Новог Града, већ цијеле БиХ и зато сви треба да се укључе у његово рјешавање. “Ми очекујемо састанак у ЕСПО конвенцији, гдје ћемо, на основу свих чињеница, доказати да су досадашње процедуре које је Хрватска водила, потпуно нетранспарентне. Хрватска уопште није узела у обзир наше мишљење о студији утицаја на животну средину, која се ради по ЕСПО конвенцији”, изјавио је Бојан Випотник, министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске. Савјетник миинистра за спољну трговину и економске односе Борислав Бојић нагласио је да је БиХ дала квалитетан одговор на нотификацију из Хрватске о садржају студије утицаја на животну средину.

“Сама Хрватска је процијенила да нема довољно капацитета да може да одговори на



Са тематске сједнице

све оно што је БиХ сјајним капацитетом урадила. Ангажовали су једну британску кућу која им помаже да утврде прекогранични утицај одла-

гања радиоактивног отпада”, додао је он. Општина Нови Град треба да направи процјену утицаја најављене изградње скла-

дишта радиоактивног отпада на миграциона кретања и привредне активности.

"ГАРАВИЦЕ", ДОКУМЕНТАРНИ ФИЛМ О ЗЛОЧИНИМА НАД СРБИМА

Текст: Гордана Каурин

У Приједору је приказан документарни филм „Гаравице“ који говори о једном од највећих злочина над Србима у НДХ, у бихаћком срезу. Настао је на основу 3.000 докумената и свједочења 27 преживјелих, од којих је њих 15 говорило у филму. Драган Радовић је оснивач и председник Фондације „Забрављени коријени“, те аутор документарног филма којег је сам финансирао, а приређивач је и историјског романа „Корана ко рана“. Он је рекао да се филм бави бројним српским стратиштима.

„У филму говори 15 од 27 интервјуисаних свједока, то су људи који су као дјеца преживјели злочине и доносе најтрагичније приче у овом филму. Осим њих, приказује се и више од 50 докумената прикупљених уназад неколико година у државним архивима БиХ и Србије. С обзиром да је прикупљено на хиљаде таквих докумената, такође у приватним архивима, за-



Аутор Драган Радовић

вршен је већи дио посла на Зборнику докумената који ће садржити пресуде, записнике, извјештаје, фотографије, прогласе итд. на више од 2.000 страна у три тома“, рекао је аутор Радовић. Према његовим ријечима, један од циљева филма био је да покаже да су, уз Гаравице, на том подручју постојала и друга масовна српска стратишта, те да је много више Срба страдало ван те локације.

“Као примјер могу да издвојим шуму Пољице. Ниједан текст нема о тој теми. На споменику пише 3.000 жртава. Подигнут је, не само за то средиште, већ и за околину,

вовали су, између осталих, градоначелник Приједора Слободан Јавор и његов замјеник Жарко Ковачевић те бројни грађани. Ковачевић је поручио да се увијек морамо

забораву и дешавале су нам се поново неке лоше ствари кроз историју“, рекао је Ковачевић.

Документарни филм „Гаравице“ премијерно је прика-



али на том мјесту било је најмање 1.000 српских жртава. Таквих стратишта је много“, рекао је Радовић. Премијери филма присут-

сјећати и да никад не смијемо заборавити српска стратишта и српске жртве. „Важно је не заборавити. Ми овдје смо били склони

зан у октобру у Бањалуци, а планиране су пројекције у бројним градовима Републике Српске и Србије.

АРХЕОЛОШКА ИЗЛОЖБА О ПРАИСТОРИЈСКОМ НАСЕЉУ ДОЊА ДОЛИНА



Са отварања изложбе

Текст: Бојана Мајсторовић

У Музеју Козаре отворена је изложба „Доња Долина, археолошка истраживања и вишедеценијски заборав“, аутора Славице Арсенијевић. Арсенијевићева, која је иначе магистар археологије и музејски савјетник у Музеју РС, наводи да је изложено око 20 одсто од 1.125 предмета из изложбе која је била у Бањалуци прије двије године. Тада је овом изложбом обиљежено 120 година од првих археолошких ископавања 1889. године на подручју Доње Долине.



“Први дио ископавања радио је Земаљски музеј из Сарајева, један дио материјала који је откривен од 1889. до 1927. налази се у Земаљском музеју. Касније Музеј Босанске Крајине који се сада зове Музеј РС, добио је свог првог археолога и онда је наставио ископавања, тако да је овдје презентован материјал који се налази у Праисторијској збирци Музеја РС. Представљено је осам година археолошких ископавања Музеја Босанске Крајине од 1963. до 1981. године. Дио материјала који је представљен потиче из насеља,

жени керамички предмети, прије свега керамичке посуде и глинене играчке.

Директор Музеја Козаре Драгана Мамић, каже да ће ова изложба бити отворена до краја мјесеца.

“Приједорска публика већ дужи временски период није имала прилику да присуствује представљању из области археологије, сигурна сам да ће ова изложба бити посјећена. Музеј Козаре дуги низ година сарађује са Музејом РС и надам се да ће та сарадња у будућности бити још чвршћа“, каже Мамићева.



Највише изложених предмета из праисторијског насеља

дио се односи на налазе из гробова и тамо превлађују метални предмети. Трећи дио материјала налази се у Завичајном музеју Градишка“, прича Арсенијевићева. Додаје да су претежно изло-

Додаје да је ова изложба првенствено резултат сарадње вишег кустоса из Музеја Козаре Данијеле Радоша са аутором Славицом Арсенијевић.

ОДРЖАНО КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ ПОСВЕЋЕНО СТОЈАНУ ШАШИЋУ



Са књижевне вечери

Текст: Мирјана Шодић

“Пјесници пјеснику”, назив је књижевне вечери посвећене пјеснику Стојану Шашићу, који је преминуо 10. јула ове године. О Шашићевом стваралаштву говорили су Младен Вучковац, Ђуро Тркуља, Душко Прлина, Милица Савић, Миленко Вучковић и Бранислав Кеџман.

“Стојан и ја смо се дружили дуго времена. Били смо добри пријатељи, а сарађивали смо на књижевном плану. Присутствовао сам скоро свим промоцијама књига које је Стојан објавио и он је увијек био ту када сам ја промовисао своја дјела. Стојан се остварио у поезији, нарочито у поезији за дјецу”, рекао је Миленко Вучковић.

Књижевно вече организовало је Српско просвјетно и културно друштво “Просвјета” из Приједора, чији је Шашић био дугогодишњи члан. “Што је најважније, граду Приједору се одужио преко нашег друштва тако што је учествовао у свим важнијим акцијама које смо организовали. Био је један од чланова који је увијек покретао

основне идеје “Просвјете”, учествовао у књижевним вечерима, у дијелењу књига многим организацијама. Представљао наш град на најбољи начин, културно, дубокоумно и са пуним срцем”, рекао је Бранислав Кеџман,

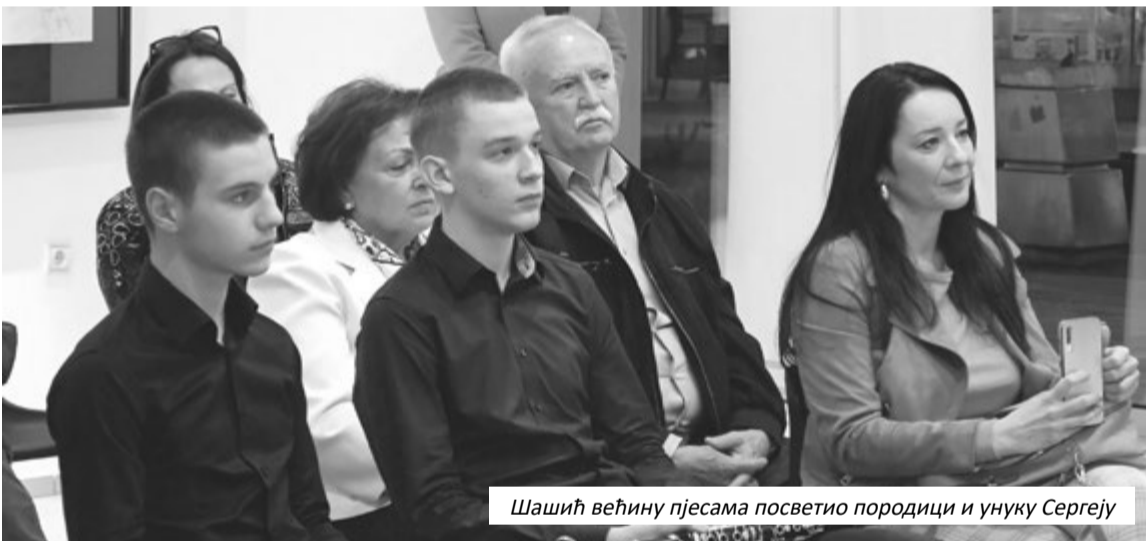
ка Стојана Шашића.

Стојан Шашић рођен је 20. августа 1943. године у селу Трговиште у Новом Граду. Основну школу завршио је у селу Сводна, средњу Рударску техничку школу у Вараждину, а Вишу техничку



Шашић и унук Сергеј на кошаркашком терену /архив “Козарски вјесник”/

Шашић је већину свог времена у пензији проводио са унуком Сергејом. Наша екипа случајно их је срела прије пет година на кошаркашком терену код Гимназије “Свети Сава”. Тада је настајала Шашићева књига «Четири другара» у којој је, између осталог, писао и о томе како је свом унуку носио торбу у школу, јер је била претешка. Сергеј је данас, захваљујући дједу, успјешан кошаркаш.



Шашић већину пјесамa посветио породици и унуку Сергеју

предсједник приједорске “Просвјете”.

Посебно је и емотивно ово књижевно вече било, нарочито за чланове Шашићеве породице.

“Неизмјерно много ми значи. Захвална сам приједорској ‘Просвјети’ и господину Кеџману који је организовао ово књижевно вече и што на тај начин чувамо од заборављања име и дјело мог оца”, рекла је Романа Лишчински, кћер-

школу у Загребу. Радни вијек провео је у Руднику жељезне руде “Љубија” и некадашњој Скупштини општине Приједор.

Писао је од средњошколских дана, а активније од 2016. године. Шашић је објавио преко десет књига, а највише дјела посветио је својој породици и унуку Сергеју. Његове пјесме превођене су на енглески језик.

ПРЕДСТАВУ "МИЛКА И НЕЋО" ДОСАД ПОГЛЕДАЛО ПРЕКО 9.000 ГЛЕДАЛАЦА

Текст: Ведрана Нишевић

У Позоришту Приједор одиграна је представа “Милка и Нећо” у којој глуме Жељко Касап и Раденка Шева. Текст и режију радили су сами, на основу ликова које тумаче у познатој серији “Добро јутро, комшија”.

Чувени Милка и Нећо одиграли су пред приједорском публиком истоимену представу названу по ликовима које Касап и Шева глуме у филмовима и серији “Добро јутро, комшија”. Представа је веома популарна, а то потврђује податак да су је досад одиграли 58 пута широм Српске, а погледало ју је 9.342 гледалаца. “Чар ове представе је што је она мобилна и што је можемо играти и у неким мањим

просторима. Једно од искустава је било прекрасно. Игралли смо у Бардаци, мјесној заједници са 160 становника, а на представу је дошло њих 230 и на свакој столици је била резервација са именом и презименом коме је намијењена. Дочекали су нас домаћински”, прича Жељко Касап.

Сваки глумац током своје каријере има неку судбоносну улогу. Милка и Нећо дефинитивно су обиљежили Касапа и Раденку Шева.

“Колико се он навикао на то ‘Нећељко’, толико сам се и ја навикла на ‘Милка’. Мене и моје комшије зову тако. Потпуно је у праву мој муж у позоришном и филмском свијету, Жељко Касап, кад каже да те сачека нека улога ничим



изазвана, не очекујући, али то су лијепе ствари у животу једног глумца, јер знаш да си урадио нешто како треба. Ми кад радимо ликове и у позо-

ришту и на филмовима, свакако да се спремамо, а мени је ова Милка тако постала моја” додаје Шева, иначе глумица Народног позоришта

Републике Српске.

Представа “Милка и Нећо” рађена је у продукцији Студентског позоришта Бања Лука.

Текст: Гордана Каурин

Дијабетес је једна од најчешћих хроничних болести која негативно утиче на квалитет живота милиона људи широм свијета, али може се држати под контролом, уколико се води здрав начин живота, поручују из Удружења дијабетичара Приједор.

Предсједница Удружења дијабетичара Приједор, Светлана Чеко, појашњава да је шећерна болест данас једно од најчешћих незаразних обољења са тенденцијом даљег пораста. Болест се испољава као посљедица недостатка хормона инсулина, који се ствара у гштерачи. Иако је дијабетес хронична прогресивна болест, обољели могу да имају дуг и квалитетан живот уколико добро управљају дијабетесом. Чеко истиче да је Удружење дијабетичара Приједор основано 2006. године с циљем окупљања свих обољелих, а дјелује као хуманитарно-социјално удружење дијабетичара, њихових породица и грађана, чији се рад темељи на принципу узајамне помоћи, солидарности и дружења. Број чланова овог удружења стално се повећава.

Расте број обољелих на подручју Приједора



ДИЈАБЕТЕС, ХРОНИЧНА БОЛЕСТ СА ОЗБИЉНИМ ПОСЉЕДИЦАМА

учестало мокрење, проблеми са видом, појачана жеђ, константни умор и малаксалост, губитак у тјелесној тежини, честе гљивичне ин-

особа с високим ризиком од развоја овог стања и да треба уложити већи напор да се сви облици дијабетеса рано дијагностикују и спријече његове компликације. „Дијабетес или шећерна болест, здравствено је стање тешко схватљиво за обољелог, а понекад је то још теже прихватити особама које брину за особу са шећерном болешћу. Ако вам неко близак болује од дијабетеса, важно је прихватити то стање и показати обољелом да сте уз њега и да разумијете кроз шта пролази. Живот с дијабетичаром ће вас натјерати на неке промјене, од животног стила и прехране до развијања физичке активности. Особа која болује од дијабетеса, требаће вашу помоћ, јер ће сама тешко успјети. И ви се исто тако морате добро информисати о томе шта је дијабетес, које опасности доноси и како се правилно лијечи, те како реаговати у случају ниског нивоа шећера у крви“, каже Чеко.

По њеним ријечима, пацијенти се јављају у ово удружење кад им је већ дијагностикована болест или имају неку

од компликација шећерне болести. Она напомиње да су фактори ризика за добијање дијабетеса генетски фактор, стрес, гојазност, физичка неактивност, а у ризичне групе спадају особе које се нездра-

курсје које објављује Град за пројекте НВО. Током прошле године, дјеца обољела о дијабетеса имала су финансијску подршку Града за набавку сензора (континуираних мјерача шећера у крви). Ове године Фонд здравственог осигурања финансира сензоре“, истиче Светлана Чеко.

У овом удружењу реализују бројне активности, информисају грађане и едукују пацијенте из области превенције и компликација дијабетеса. Сарађују са свим здравственим установама с циљем побољшања ефекта редовних и ванредних контрола обољелих. Активно приступају становништву због раног откривања дијабетеса и компликација ове болести. Организују едукативне излете са физичком активношћу на Козари, те боравак својих чланова у Бањи „Врућици“.

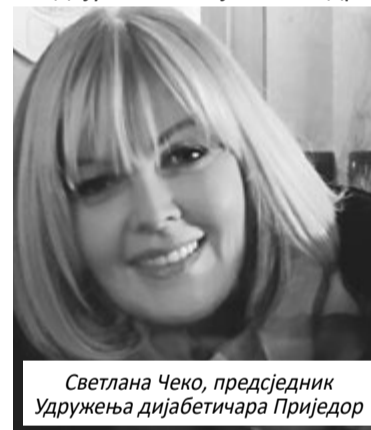
„Сваке године у новембру обиљежавамо Свјетски дан борбе против дијабетеса. У понедељак, 13. новембра, од 11:00 часова, на градском тргу испред ‘Патрије’ организуваћемо догађај по називом ‘Препознај свој ризик-сазнај свој одговор’. Позивамо заинтересоване да дођу, измјере шећер у крви, крвни притисак, индекс тјелесне масе, холестерол и открију дали код њих постоји ризик од настанка дијабетеса. Акцију ћемо спровести у сарадњи са Средњошколским центром Приједор, са ученицима који се школују за медицинске те лабораторијско-санитарне техничаре, као и са дијабетологом др Весном Јелача која је од почетка активна у нашем удружењу. Удружење ради три пута седмично, уторком, петком и суботом од 9:00 до 13:00 часова“, каже Светлана Чеко.



Мјерење шећера

„Како расте број обољелих на територији града, тако се и број чланова повећава. Активних је око пет стотина, а велики је број оних који дођу само по потреби. Број дјеце која живе са дијабетесом у Приједору је такође у порасту. На евиденцији удружења тренутно их је 22“, каже Чеко. У овом удружењу наглашавају да су најчешћи симптоми дијабетеса: стална глад,

фекције (вагиналне), трњење (пецкање) у рукама, ногама, ране које тешко зарастају. Уколико постоји неки од наведених симптома, обавезно је јављање породичном љекару. У многим случајевима, ако се дијабетес рано открије, обољели могу спријечити или барем одгодити појаву озбиљних проблема. Сматрају да се мора учинити више на превенцији дијабетеса код



Светлана Чеко, предсједник Удружења дијабетичара Приједор

во хране, труднице услед стреса и особе са оштећењем панкреаса. Са учесталошћу неправилне исхране и физичке неактивности код дјеце, дијабетес у дјетињству има потенцијал да постане глобални јавни здравствени проблем који ће довести до озбиљних посљедица.

„Ако се благовремено не открије и не лијечи, дијабетес може довести до тешких компликација које мијењају живот, а то су: сљепило, ампутација, затајење функције бубрега, срчани удар, мождани удар, а према подацима Свјетске здравствене организације, дијабетес је прошле године био одговоран за четири милиона смртних исхода“, истиче предсједница Удружења дијабетичара Приједор.

Значајну помоћ раду овог удружења пружа Градска управа Приједор. Од Града добијају континуирану подршку.

„Прошле године смо проглашени за удружење од јавног интереса. Јављамо се на кон-

Атиф Вучкић члан је приједорског Удружења дијабетичара од 2021. године, а има дијабетес тип 2. Годинама је живио у Њемачкој, гдје му је откривена болест. Од пријатеља је сазнао за ово удружење и од тада је редован на свим њиховим едукацијама и активностима.

„Научио сам много о својој болести и како да спријечим компликације. На едукативним излетима сам стекао нове пријатеље који имају исти проблем. Планинаримо, дружимо се и држимо болест под контролом. Долазим редовно у Удружење, мјерим шећер, крвни притисак, холестерол. Похвалио бих њихов рад и борбу за наше здравље“, каже Вучкић.

Младена Стакић наводи да јој отац болује од шећерне болести и да долази у Удружење да би се едуковала и научила како да му помогне да болест држи под контролом.

„На едукацијама сам научила све о правилној исхрани, кориштењу апарата за мјерење шећера и активностима у свакодневном животу за особу која болује од дијабетеса“, истиче Стакићева.



Атиф Вучкић болује од дијабетеса тип 2

Нашем драгом оцу
навршавају се двије
године



ПЕТАР МАТИЈАШ
(12.11.2021 - 2023)

Твоји син и кћерка са породицама.

18488

Дана 7.11.2023.
навршиле су се двије
године од смрти нашег
драгог

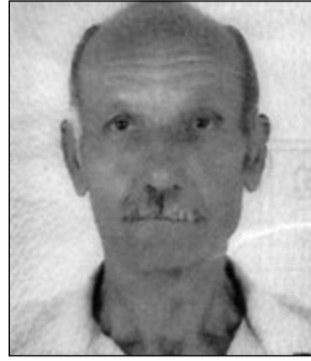


РАДЕ ПРЕДОЈЕВИЋА

Све што кажемо, мало је за оно што осјећамо.
Оставио си трагове који се не бришу, сјећања која
не блиједе, доброту и љубав која се памти.
Твоји најмилији.

18489

Дана 13.11.2023. навршиће
се десет тужних година
од упокојења нашег оца,
дједа, прадједа и свекра



РАДОВАНА-РАЂЕ
(Митра)
ГЛАМОЧАНИНА
Из Ракелића

Ожалошћени: синови Миодраг, Миленко, Младенко
и Драгутин, кћерка Милева, унук Ведран са супругом
Иреном и праунучад Виктор и Катарина, унучад Адријана,
Александар и Стефан, снаха Зорица и сестра Стака Скробић
са породицом.

18491

Дана 5.12.2023. навршиће
се двије тужне године од
упокојења наше мајке,
сестре, баке, прабаке и
свекрве



КОСЕ (Вељке)
ГЛАМОЧАНИН

Навршило се 40 дана од
смрти наше мајке, баке и
прабаке



МИЛКЕ СТРЕХАЉУК
(1937 - 2023)

С тугом и поштовањем, кћерке Вера и Весна са
породицама.

111/23

Сјећање



МЛАДЕН РАДОЧАЈ

Кад умру они које волимо ... више их не видимо,
не чујемо, не осјећамо. Али они не одлазе заиста,
наша срца памте лик, чују осмијех, осјећају
загрљај. И у нашим сјећањима постају бесмртни...
Твоји: супруга Драгана, синови Митар, Никола и
Драган, снаха Александра.

(000)

**ФОТОГРАФИЈЕ ЧИТУЉА
ЧУВАМО 40 ДАНА**

Тужно сјећање на драге родитеље



ДАНКА КАТАНА
(23.10.2021 - 2023)



ЈОВО КАТАНА
(15.11.2020 - 2023)

С тугом и поштовањем, кћерка Даворка са породицом.

18484

Дана 10.11.2023. навршава
се пет година од смрти
наше драге



СМИЉЕ
(рођ. Томић) КОС

Са љубављу и поштовањем,
чуваћемо те од заборавља.
Супруг Мирко и син
Драгољуб са породицом.

18487

Сјећање



МАРИЈА ТАТИЋ
(2003 - 2023)

ОСТОЈА ТАТИЋ
(2000 - 2023)

Син Милан и кћерка Љубица са породицама.

18486

Дана 6.11.2023. у 81. години живота преминула је
наша драга мајка, бака, прабака и пуница



РАЈКА (Тривуна) ДРАЖИЋ
(1942 - 2023)

Ожалошћени: кћерка Весна, зет Миро, унцу
Саша и Сандра са породицом, прауници Николас и
Alexander.

18490

ПРИЈЕДОРСКИ ИНФОРМАТОР

ХИТНЕ СЛУЖБЕ

Полиција	122
Хитна помоћ	124
Ватрогасци	123
Информације	1185
Тачно вријеме	125

ЗДРАВСТВО

Дом здравља	052/231-288
Болница	052/238-411

АПТЕКЕ

Апотека Козара	052/231-202
Апотека 16. Мај	052/242-860
Апотека Медикус	052/234-160
Апотека Урије	052/239-130

САОБРАЋАЈ

Аутобуска станица	052/240-150
АМСЈ ПД	052/212-040
Жељезничка станица	052/211-021
Аеродром Урије	052/236/429

КОМУНАЛНА ПРЕДУЗЕЋА

Водовод	052/236-600
Топлана	052/231-779
Електродистрибуција	052/233-031
Комуналне услуге	052/237-177

УСТАНОВЕ

Библиотека	052/211-324
Позориште	052/211-116
Музеј	052/211-334
Галерија	052/213-305
Метеоролошка станица	052/232-285
Кино "Козара"	052/211-258
Градска читаоница	052/211-477
Суд	052/211-420

МЕДИЈИ

РТРС ИТЦ Приједор	052/240-200
ИПЦ Козарски Вјесник	052/234-271
Радио Приједор	052/911-822
ТВ Приједор	052/211-239
"FREE" радио	052/233-303

ТУРИЗАМ

Туристичка организација Приједор	052/243-030
Хотел Приједор	052/234-220
Мотел "Le Pont"	052/234-788
Ресторан "Papa Joe"	052/214-494
Ресторан Европа	052/333-123
Ресторан Рибарска прича	052/325-510

БУДИТЕ ИНФОРМИСАНИ УЗ ПОРТАЛ КОЗАРСКОГ ВЈЕСНИКА

www.kozarski.com

"ОМАРСКА" САВЛАДАЛА "РУДАР-ПРИЈЕДОР"



Играчи ФК "Омарска" на домаћем терену, резултатом 2:1, савладале су играче ФК "Рудар-Приједор". Голове за "Омарску" постигли су Ведран Панић и Марио Сајак, а ово су уједно и три нова бода за овај клуб.

"Једна јака и тешка утакмица по веома лошем терену, утакмица која је задовољила потребе свих навијача који су се окупили у великом броју. Терен је био веома лош за игру, али опет три гола и велики број шанси", рекао је Анандо Крецељ из ФК "Омарска".

Један гол за "Рудар-Приједор", постигао је Немања Раковић.

"Дефинитивно је победила екипа која је на овој утакмици имала већи карактер. Јако тежак терен, али рекао сам својим играчима да су ово утакмице које се добијају само на карактер. Невјероватна енергија са трибина, играча на терену. Један лијеп фудбалски амбијент за игру. Све честитке екипи 'Омарске' на заслуженој побједи", додао је Вуле Трифуновић, шеф Сручног штаба ФК "Рудар-Приједор".

Утакмица се играла у оквиру 14. кола М:тел Прве лиге Републике Српске.

ЗЛАТНЕ МЕДАЉЕ ЗА БРАЋУ ТИМАРАЦ

Андреј Тимарац и Кристијан Тимарац, чланови Теквондо клуба "Љубија", на Купу у Београду освојили су златне медаље. Андреј се такмичио у А-33 категорији, док је Кристијан наступио у А-29. Ово су само једне у низу награда које су освојила браћа Тимарац.



ТИЈЕСАН ПОРАЗ У ПОСУШЈУ

У оквиру 5. кола Првенства БиХ, још једна з а н и м љ и - ва утакмица виђена је између кошаркаша "Посушја" и екипе "Приједор-Спартак". Домаћи из Посушја су славили 82:80. У утакмици, домаћини су извукли веома важну побједу те су сада и једни и други на учинку од по једне побједи и четири пораза. "Посушје" су предводили Иван Милићевић са 26 и Рејшон Мар са 25 поена, док је код "Спартак" најефикаснији био Немања Станковић са 17 и Рајко Гутаљ са 13 поена.



СЕНИОРКЕ УВЈЕРЉИВОМ ИГРОМ ДО ЧЕТВРТЕ ПОБЈЕДЕ



Одбојкашице "Вожда" резултатом 3:0 савладале су ЖОК "Балкан МП". Дјевојке су одличном игром у Спортској дворани "Младост", у оквиру Друге лиге Републике Српске, стигле до четврте побједи без изгубљеног сета за прво мјесто групе 1.

ПРИЈЕДОРСКИ ЦУДИСТИ ПОСТИГЛИ ОДЛИЧНЕ РЕЗУЛТАТЕ

На 27. Међународном турниру Максимира у Загребу, чланови Цудо клуба "Козара-Железничар" Приједор постигли су одличне резултате. У конкуренцији 360 такмичара из Републике Српске, Мађарске, Словеније и Хрватске, приједорски спортисти Марија Кеџман и Бојан Бокан освојили су прва мјеста, док су Стефан Кеџман и Лана Павковић освојили друго мјесто.



ТРЕЋА ПОБЈЕДА "ХАНТЕРСА"

У оквиру Друге лиге Запад, Кошаркашки клуб "Хантерс" победио је екипу "Плива" Шипово резултатом 85:75. По четвртинама је било 22:13, 23:23, 24:17, 16:22. Одлично издање и велика енергија на терену против најiskusније екипе Лиге, једног од претендента на улазак у виши ранг. Потпуна контрола утакмице у 2. полувремену, из јаке одбране и брзе транзиције у једном тренутку је било +26. Сви играчи учествовали су у ротацији и дали допринос важне побједи. Наредни викенд слиједи комшијски дерби против "Уне" у Козарској Дубици, која се значајно појачала за ову сезону.



ГАВРАНОВИЋ ОСВОЈИО ЗЛАТО

Лазар Гаврановић, члан Кикбокс клуба "Приједор", на 24. Интернационалном кикбоксинг купу "КУТИНА ОПЕН 2023", освојио је златну медаљу. На Купу је учествовало око 600 такмичара из Бугарске, Словеније, Хрватске, Републике Српске и других земаља. Ово је само једна у низу медаља које је постигао млади успјешни спортиста Лазар Гаврановић.



Текст: KB

ПОБЈЕДА КК "РУДАР" У МОСТАРУ



Куглашки клуб "Рудар" Приједор у 8. колу куглашке Премијер лиге БиХ забиљежио је још једну гостујућу побједу. Овог пута савладана је екипа "Мостара" у куглани "Деветка" у Мостару. Резултат је 5:3 за "Рудар" и 152 оборена чуња више 3341-3189.

Марко Тркља који из кола у коло игра све боље и подиже своју игру на виши ниво, могао би и даље бити неко ко ће се у много тога питати за исходе преостале три утакмице у јесењем дијелу Првенства. Прва је већ у суботу у куглани на Уријама, где ће "Рудар" дочекати ове сезоне одличну екипу "Минерала" из Теслића, која иза "Рудара" и "Посушја" заостаје тек два бода. Екипа "Рудар 2" поражена је у 7. колу Првенства Републике Српске у Градишци од екипе "Лијевча" из Н. Тополе резултатом 5:3.

МЕДАЉЕ ЗА ЧЛАНОВЕ КАРАТЕ КЛУБА "ШОДАН"

У Бања Луци је одржан 11. Међународни карате турнир "Energija-Grawe- open 2023". У конкуренцији 680 такмичара и 800 пријава из шест држава, спортисти Карате клуба "Шодан" постигли су сјајне резултате. Лидија Брезичанин освојила је сребрну медаљу, док су Сергеј Новаковић и Стефан Топић освојили бронзане медаље.



КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

У прољеће 1942. године појавио се први број "Козарског партизанског вјесника", у издању партизанског Обавјештајног бироа Другог крајишког (козарског) НОП одреда "Младен Стојановић". У љето 1975. године изашао је први број послје Другог свјетског рата.

Издаје: Информативно-пословни центар "Козарски вјесник" Приједор - Редакција и администрација: Улица Саве Ковачевића 15. Лист регистрован код Министарства информација Републике Српске, бр. 170/93 од 10.3.1993. године. Излази сваког петка - Вршилац дужности директора: Горан Вујчић - Вршилац дужности главног и одговорног уредника: Тања Мандић, Вршилац дужности замјеника главног и одговорног уредника: Бојана Мајсторовић - Редакција: Зоран Совиљ, Деборах Совиљ (лектор/редактор), Бојана Мајсторовић, Бранка Дакић, Мирјана Шодић, Ведрана Нишевић, Гордана Каурин - Технички уредник: Силвија Дејановић - Телефони: Директор 232-803, новинари 234-271, служба малих огласа 211-575, рачуноводство и маркетинг 232-863, Радио Приједор 911-822, Телевизија Приједор 211-239, Тел/факс 232-803, 232-863. - Цијена примјерка одштампана на "глави" Листа - Претплата: Све информације о претплати на Лист на телефоне 211-575 и 232-863 - Рукописи и фотографије се не враћају - Жиро рачун: НЛБ банка АД Филијала Приједор - ж.р. 5620070000263992 (са назнаком за "Козарски вјесник") - Штампла: "Дневне Независне Новине" - За штампу: Александар Копанџа, директор